

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy Rady 74/148/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do odważników od 1 mg do 50 kg o dokładności większej niż średnia

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 84 z dnia 28 marca 1974 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 02, str. 63)

1) Strona 63, art. 1:

zamiast: „Niniejsza dyrektywa dotyczy odważników o dokładności większej niż średnia, których wartość nominalna jest równa 1 mg lub większa i jest równa lub mniejsza niż 50 kg.

Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do odważników metrycznych w karatach lub do odważników specjalnych omówionych w innych dyrektywach.”,

powinno być: „Niniejsza dyrektywa dotyczy odważników klasy dokładności wyższej niż średnia o masie nominalnej równej 1 mg lub większej i równej 50 kg lub mniejszej.

Niniejsza dyrektywa nie dotyczy odważników karatowych lub odważników specjalnych omówionych w innych dyrektywach.”.

2) Strona 63, art. 2:

zamiast: „Odważniki, które mogą otrzymać oznakowania i symbole według EWG, są wymienione w wykazie w załączniku. Nie są one przedmiotem zatwierdzenia typu według EWG; muszą one przejść przez procedurę wstępnej weryfikacji według EWG.”,

powinno być: „Odważniki, które mogą otrzymać oznaczenia i cechy EWG, są wymienione w wykazie w załączniku. Nie są one przedmiotem zatwierdzenia wzoru EWG; muszą one przejść legalizację pierwotną EWG.”.

3) Strona 63, art. 3:

zamiast: „Żadne z państw członkowskich nie może odmówić, zabronić czy ograniczyć wprowadzania na rynek lub wprowadzania do użycia odważników określonych w art. 1 i posiadających znak wstępnej weryfikacji według EWG.”,

powinno być: „Żadne z państw członkowskich nie może odmówić, zabronić lub ograniczyć wprowadzania do obrotu lub do użytkowania odważników określonych w art. 1 i oznaczonych cechą legalizacji pierwotnej EWG.”.

4) Tekst załącznika zastępuje się tekstem w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK

1. **Definicje**

1.1. Odważnik

Fizyczna miara masy, której konstrukcja i charakterystyki metrologiczne są określone poprzez kształt, wymiary, materiał, wykończenie powierzchni, wartość masy nominalnej i błąd graniczny dopuszczalny.

1.2. Komplet odważników

Komplety odważników są przeważnie umieszczane w skrzynce, w takim zestawieniu, które pozwala na ważenie wszystkich ładunków o każdej masie w zakresie od wartości masy nominalnej najmniejszego odważnika do wartości masy sumy wszystkich odważników, z taką rozdzielczością, w której wartość masy nominalnej najmniejszego odważnika kompletu stanowi jednostkę.

Zestawienie odważników w komplecie jest przeważnie następujące:

(1; 1; 2; 5) × 10ⁿ kg

(1; 1; 1; 2; 5) × 10ⁿ kg

(1; 2; 2; 5) × 10ⁿ kg

(1; 1; 2; 2; 5) × 10ⁿ kg

W tych wyrażeniach n przedstawia albo zero, albo dodatnią lub ujemną liczbę całkowitą.

1.3. Wzorce

Odważniki stosowane do sprawdzania wag i innych odważników nazywane są wzorcami.

2. **Wartość masy nominalnej**

Wartość masy nominalnej odważników musi być równa 1×10^n kg lub 2×10^n kg, lub 5×10^n kg; w tych wyrażeniach n przedstawia albo zero, albo dodatnią lub ujemną całkowitą liczbę.

3. **Masa umowna**

3.1. Dla odważnika ważonego w temperaturze 20 °C masa umowna jest masą wzorca o gęstości 8 000 kg/m³, który go równoważy w powietrzu o gęstości 1,2 kg/m³.

3.2. Błędy graniczne dopuszczalne, wymienione w pkt 4, odnoszą się do masy umownej.

4. **Błędy graniczne dopuszczalne przy legalizacji pierwotnej EWG**

4.1. Błąd graniczny dopuszczalny, dodatni lub ujemny, dla każdego indywidualnego odważnika, podany jest w miligramach w poniższej tabeli:

Masa nominalna	Klasa E ₁	Klasa E ₂	Klasa F ₁	Klasa F ₂	Klasa M ₁
50 kg	25	75	250	750	2 500
20 kg	10	30	100	300	1 000
10 kg	5	15	50	150	500
5 kg	2,5	7,5	25	75	250
2 kg	1,0	3,0	10	30	100
1 kg	0,50	1,5	5	15	50
500 g	0,25	0,75	2,5	7,5	25
200 g	0,10	0,30	1,0	3,0	10
100 g	0,05	0,15	0,5	1,5	5
50 g	0,030	0,10	0,30	1,0	3,0
20 g	0,025	0,080	0,25	0,8	2,5
10 g	0,020	0,060	0,20	0,6	2,0
5 g	0,015	0,050	0,15	0,5	1,5
2 g	0,012	0,040	0,12	0,4	1,2
1 g	0,010	0,030	0,10	0,3	1,0
500 mg	0,008	0,025	0,08	0,25	0,8
200 mg	0,006	0,020	0,06	0,20	0,6
100 mg	0,005	0,015	0,05	0,15	0,5
50 mg	0,004	0,012	0,04	0,12	0,4
20 mg	0,003	0,010	0,03	0,10	0,3
10 mg	0,002	0,008	0,025	0,08	0,25
5 mg	0,002	0,006	0,020	0,06	0,20
2 mg	0,002	0,006	0,020	0,06	0,20
1 mg	0,002	0,006	0,020	0,06	0,20

5. **Ogólny kształt odważników**

Odważnik jednogramowy może posiadać kształt odważnika o wielokrotności jednego grama lub kształt odważnika o podwielokrotności jednego grama.

- 5.1. Odważniki jednogramowe i wielokrotności jednego grama.
- 5.1.1. Odważniki klasy dokładności M_1 powinny mieć kształt odważników średniej klasy dokładności.
- 5.1.2. Odważniki innych klas dokładności mogą mieć zewnętrzne wymiary odważników średniej klasy dokładności. Odważniki od 10 g do 1 grama mogą mieć także kształt walca lub lekko ściętego stożka zakończono-go główką.
- 5.1.2.1. Wysokość korpusu powinna być w przybliżeniu równa średniej średnicy, dopuszczalna różnica pomiędzy średnią średnicą a wysokością wynosi pomiędzy $3/4$ a $5/4$ tej średnicy.
- 5.1.2.2. We wszystkich odważnikach wysokość główki powinna zawierać się pomiędzy średnią średnicą a połową średniej średnicy korpusu.
- 5.1.3. Odważniki klas dokładności E_1 , E_2 oraz F_1 nie muszą posiadać główki; mogą one stanowić jednolity korpus w kształcie walca.
- 5.1.4. Odważniki klasy dokładności E_1 oraz E_2 muszą być wykonane w całości; inne odważniki mogą mieć jamę adiustacyjną zamkniętą główką lub w jakikolwiek inny odpowiedni sposób. Objętość jamy adiustacyjnej nie powinna przekraczać $1/5$ całkowitej objętości odważnika.
- 5.2. Odważniki jednogramowe oraz podwielokrotności jednego grama.

Odważniki jednogramowe oraz podwielokrotności jednego grama powinny być wykonane jako wieloboczne blaszki lub odpowiednio ukształtowane drucziki, ułatwiające posługiwanie się nimi.

Kształty odważników powinny wskazywać na ich masę nominalną.

Wieloboczne blaszki, ich kształt i wartości:

trójkątne dla 1 – 10 – 100 – 1 000 mg

kwadratowe dla 2 – 20 – 200 mg

pięciokątne dla 5 – 50 – 500 mg

Wielosegmentowe drucziki i ich wartości:

1 segment dla 1 – 10 – 100 – 1 000 mg

2 segmenty dla 2 – 20 – 200 mg

5 segmentów dla 5 – 50 – 500 mg

Tam, gdzie dwa lub trzy odważniki w komplecie są identyczne, powinny być one rozróżniane odpowiednio jedną lub dwiema gwiazdkami lub kropkami w przypadku odważników blaszkowych albo odpowiednio jednym lub dwoma wygięciami w przypadku drucików.

- 5.3. Odważniki 20 kg i 50 kg, inne niż klasy dokładności M_1 , mogą mieć kształt przystosowany do sposobu posługiwania się nimi.

6. **Materiał na odważniki**

- 6.1. Odważniki powinny być wykonane z metalu lub stopu metalu. Metal lub stop powinien być takiej jakości, żeby w normalnych warunkach użytkowania zużycie odważników było pomijalnie małe w stosunku do błędów granicznych dopuszczalnych dla danej klasy dokładności odważników.

- 6.1.1. Gęstość odważnika powinna być taka, żeby odchylenie gęstości powietrza o 10 % od gęstości przyjmowanej ($1,2 \text{ kg/m}^3$) nie spowodowało błędu większego niż 1/4 wartości błędu granicznego dopuszczalnego.
- 6.1.2. Metal lub stop na odważniki klas dokładności E_1 , E_2 oraz F_1 powinien być praktycznie niemagnetyczny.
- 6.2. Odporność na korozję i łuszczenie się metalu lub stopu stosowanego do wytwarzania odważników od 5 kg do 50 kg klasy dokładności M_1 o kształcie prostopadłościanu powinna być co najmniej równa tej, jaką posiada żeliwo szare.
- 6.3. Odważniki walcowe klasy dokładności M_1 o masie nominalnej mniejszej lub równej 10 kg powinny być wykonane z mosiądzu lub z materiału o jakości co najmniej równej tej, jaką posiada mosiądz.
- 6.4. Wymagania jakościowe podane w pkt 6.2 i 6.3 można uzyskać poprzez odpowiednią obróbkę powierzchni.

7. Stan powierzchni

- 7.1. Powierzchnia odważników, łącznie z ich podstawami i krawędziami, powinna być całkowicie gładka. Powierzchnia odważników klas dokładności E_1 , E_2 , F_1 i F_2 nie powinna wykazywać porowatości podczas jej oceny gołym okiem oraz powinna być dokładnie wypolerowana.

Powierzchnia odważników walcowych klasy dokładności M_1 od 10 kg do 1 kg powinna być wypolerowana i nie powinna wykazywać porowatości widocznych gołym okiem. Stan powierzchni odważników prostopadłościennych klasy dokładności M_1 50 kg, 20 kg, 10 kg oraz 5 kg powinien być porównywalny do stanu powierzchni odważników z żeliwa szarego dokładnie odlanych w formie z piasku drobnziarnistego.

- 7.2. Powierzchnia odważników klas dokładności E_1 , E_2 , F_1 i F_2 jednogramowych i ich wielokrotności może być zabezpieczana metalową powłoką ochronną.
- 7.3. Powierzchnia odważników klasy dokładności M_1 jednogramowych i ich wielokrotności może być zabezpieczana odpowiednią powłoką ochronną.

8. Materiał adiustacyjny

Odważniki klas dokładności F_1 i F_2 z jamą adiustacyjną powinny być adiustowane albo tym samym materiałem, z którego są wykonane, albo czystą cyną, albo molibdenem.

Odważniki klasy dokładności M_1 mogą być adiustowane ołowiem.

9. Oznaczenia

- 9.1. Odważniki blaszkowe lub z drutu o masie nominalnej mniejszej lub równej jeden gram nie powinny posiadać żadnych oznaczeń wartości nominalnej.
- 9.2. Odważniki o masie nominalnej większej lub równej jeden gram:
- klas dokładności E_1 i E_2 – nie powinny mieć żadnych oznaczeń ich wartości nominalnej,
 - klasy dokładności F_1 – powinny mieć jedynie oznaczenie wartości nominalnej, jak to przedstawiono w pkt 9.2.1; oznaczenie to powinno być wybite lub wygrawerowane,
 - klasy dokładności F_2 – powinny mieć oznaczenia odważników klasy dokładności F_1 , dołączając literę F;
 - klasy dokładności M_1 – powinny mieć oznaczenie masy nominalnej w postaci cyfr z następującym po nich symbolem odpowiedniej jednostki, albo wytłoczone albo wryte, na górnej powierzchni korpusu lub główki odważników.

Odważniki walcowe powinny być oznaczane literą M, albo wytłoczoną albo wrytą; odważniki prostopadłościenne powinny być oznaczane literą M, która nie musi być wytłoczona lub wryta.

- 9.2.1. Wartości nominalne odważników powinny być oznaczane w:
- kilogramach dla odważników 1 kilogram i powyżej,
 - gramach dla odważników od 1 grama do 500 gramów.
- 9.2.2. Odważniki występujące w komplecie po dwa lub trzy powinny być rozróżnione jedną lub dwiema gwiazdkami lub jedną lub dwiema kropkami.
10. **Cecha legalizacji EWG**
- Na skrzynkach zawierających odważniki klas dokładności E_1 , E_2 i F_1 oraz na skrzynkach zawierających odważniki jeden gram i podwielokrotności jednego grama powinna być umieszczona cecha legalizacji EWG.
- Dla odważników klasy dokładności F_2 cecha legalizacji EWG powinna być umieszczona na zamknięciu jamy adiustacyjnej, a w przypadku gdy nie ma jamy adiustacyjnej, na powierzchni podstawy odważnika. Dla odważników klasy dokładności M_1 od jednego grama do 50 g cecha legalizacji EWG powinna być umieszczona na plombie zamykającej jamę adiustacyjną lub na powierzchni podstawy, w przypadku gdy odważniki nie posiadają jamy adiustacyjnej.
11. **Przechowywanie**
- 11.1. Pojedyncze odważniki i komplety odważników klas dokładności E_1 , E_2 , F_1 i F_2 powinny być umieszczane w skrzynkach.
- 11.2. Dla klasy dokładności M_1 :
- pojedyncze odważniki lub komplety odważników do 500 gramów powinny znajdować się w skrzynkach,
 - odważniki o masie nominalnej większej niż 500 gramów mogą być umieszczane w skrzynkach, w podstawkach lub mogą być luzem bez zabezpieczenia.
- 11.3. Wieka skrzynek powinny być oznakowane tak, aby wskazywać na klasę dokładności znajdujących się w nich odważników, czyli: E_1 ; E_2 ; F_1 ; F_2 lub M_1 .”.

Sprostowanie do Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (WTO) – Runda Urugawska Wielostronnych Negocjacji Handlowych – Załącznik 1 – Załącznik 1C

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 336 z dnia 23 grudnia 1994 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 11, tom 21, str. 305)

Strona 312, art. 27 ust. 1 zdanie pierwsze:

zamiast: „Z zastrzeżeniem postanowień ustępów 2 i 3, patenty będą udzielane na wszystkie wynalazki, produkty i procesy ze wszystkich dziedzin techniki, niezależnie od tego, czy dotyczą one produktu czy procesu, pod warunkiem że są nowe, zawierają element wynalazczy i nadają się do przemysłowego stosowania ⁽¹⁾.”,

powinno być: „Z zastrzeżeniem postanowień ustępów 2 i 3, patenty będą udzielane na wszystkie wynalazki, niezależnie od tego, czy dotyczą one produktu czy procesu, ze wszystkich dziedzin techniki, pod warunkiem że są nowe, zawierają element wynalazczy i nadają się do przemysłowego stosowania ⁽¹⁾.”.
